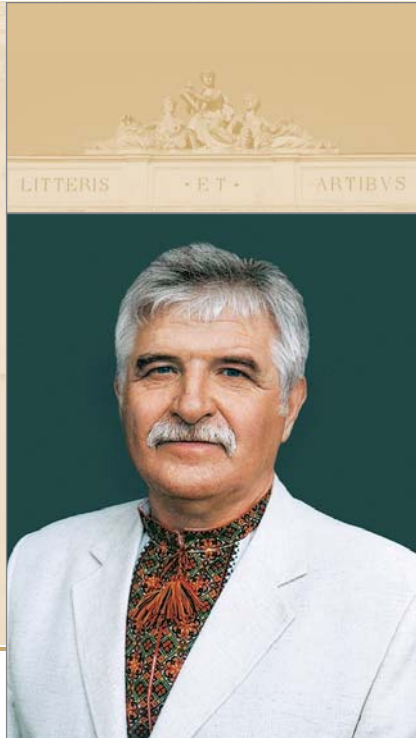


## ЧЕРНЯГА Петро Гервазійович



Випускник геодезичного  
факультету (1969 р.)

Завідувач кафедри картографії  
та геопросторового моделювання  
Львівської політехніки

*Заслужений працівник освіти України,  
почесний геодезист України, почесний  
землепорядник України. Доктор  
технічних наук, професор, дійсний  
член Академії будівництва України  
та Академії наук вищої освіти України*

Народився 24 жовтня 1946 р. у с. Кугаївцях Чемеровецького району Хмельницької області в селянській родині Олени Степанівни та Гервазія Васильовича.

У 1964 р. Петро Гервазійович із золотою медаллю закінчив середню школу та вступив до Львівського політехнічного інституту. Був ленінським стипендіатом, нагороджений медаллю Міністерства вищої і спеціальної освіти СРСР «За кращу наукову студентську роботу» — «Проект геодезичного зв'язку між Азією та Америкою».

У 1969 р. закінчив Львівську політехніку з відзнакою, здобувши диплом спеціаліста за фахом «Астрономогеодезія», і за розподілом Міносвіти почав працювати старшим лаборантом кафедри космічної геодезії та астрономії.

Згодом Петро Гервазійович став аспірантом кафедри теорії математичної обробки геодезичних вимірів. А з 1973 р., також за направленням Міносвіти, почав працювати викладачем у нинішньому Національному університеті водного господарства та природокористування (НУВГП) на кафедрі інженерної геодезії. У 1987 р. П. Г. Черняга очолив цю кафедру, на базі якої створено кафедру землеустрою, геодезії та геоінформатики. За час роботи Петра Гервазійовича на цій посаді було створено шість навчальних лабораторій та сучасну лабораторію з використанням супутникових методів збору геодезичних даних.

Крім того, протягом семи років працював заступником декана. З його ініціативи в університеті було відкрито спеціальності «Землепорядкування та кадастр» і «Геоінформаційні системи і технології», а згодом був організований факультет землеустрою та геоінформатики, деканом якого Петро Черняга був протягом шести років.

Науковий шлях П. Г. Черняги розпочався після захисту кандидатської дисертації «Визначення супутникової рефракції з урахуванням стану атмосфери». Потім молодий учений виконував дослідження на АЕС України, які були сформовані в докторську дисертацію «Геодезичний моніторинг територій атомних електричних станцій: теорія і практика». Протягом усієї наукової діяльності Петро Гервазійович опублікував понад 200 наукових та навчально-методичних праць, має один винахід та посібник з організації комплексних досліджень на геодинамічних полігонах АЕС України. Він підготував десять кандидатів наук, керує аспірантурою та консультує докторантів, бере участь у міжнародних конференціях та європейських геофізичних з'їздах.

Петро Черняга організував у НУВГП галузеву науково-дослідну лабораторію геодинаміки та геоінформатики.

П. Г. Черняга є членом редакційних колегій шести фахових науково-технічних збірників, Президії навчально-методичної комісії з напрямку «Геодезія, картографія та землеустрій» та комісії з розробки стандартів освіти з цього напрямку, членом громадської ради Державного комітету із земельних ресурсів тощо.

Петро Черняга активно займається і громадсько-політичною діяльністю: його обирали депутатом міської та Рівненської обласної рад.

Упродовж своєї трудової діяльності Петро Гервазійович був неодноразово удостоєний нагород, зокрема знаків «Петро Могила», «За наукові досягнення» та «За заслуги в геодезії і картографії» I ст.

У 2009 р. очолив кафедру картографії та геопросторового моделювання Національного університету «Львівська політехніка».

Щасливо склалося й особисте життя Петра Черняги. Його дружина Аліна Арсентіївна, яка також закінчила Львівську політехніку (факультет технології органічних речовин), працює у сфері освіти й нагороджена медаллю Макаренка та знаком «Відмінник освіти». Разом подружжя виховало двох доньок — Уляну та Людмилу. Уляна — кандидат медичних наук, лікар-кардіолог у Львівському обласному кардіологічному центрі, працює над докторською дисертацією. Людмила — кандидат економічних наук, викладає у Львівському національному університеті імені Івана Франка і також працює над докторською дисертацією. Найбільша радість і гордість Петра Гервазійовича — його онуки Гліб та Софійка.



*Найрідніші*